

בחינה חודשי על עשרה דפים
במסגרת לימוד עמוד וחזרה

ORAYSA AMUD V'CHAZARA BECHINA #31

עירובין פא.-צ:

Please complete the bubble sheet and submit by Wednesday, May 18th.
Bubble Sheets can be submitted via one of the following options:

1. Mail:

Oraysa
122A East Harvard St.
Lakewood , NJ 08701

2. Email:

bechinah@oraysa.org

3. Fax:

732-226-8745

Wishing you much hatzlacha on your bechina.

ORAYSA, THE AMUD V'CHAZARA INITIATIVE

Please note: if you choose to take the online test you will receive your score immediately. You can access the online bechina at Oraysa.org

בחינה חודשי על עשרה דפים
במסגרת לימוד עמוד וחזרה

מבחן מסכת עירובין עירובין פא.-צ:

ו. הודיעו לאחד שזיכו לו עירוב תחומין, וההודעה היתה משחשיכה, האם יכול לסמוך על העירוב?

1. יכול.
2. אינו יכול.
3. אם יש ברירה – יכול. אם אין ברירה – אינו יכול.
4. אם הולך לדבר מצוה – יכול. אינו הולך לדבר מצוה – אינו יכול.

ז. קטן בן חמש, האם יוצא בעירוב אמו או שצריך לערב עליו בפני עצמו?

1. יוצא בעירוב אמו.
2. אינו יוצא בעירוב אמו.
3. מחלוקת.
4. תלוי אם הגיע לעונת הפעוטות או לא.

ח. מדוע סובר ר"מ שאדם אוכל יותר בשבת מאשר בחול?

1. כיון שכל אכילה שאוכל יש בה מצוה.
2. כי אכילת שבת אינה אכילת תאוה.
3. כיון שבזמן הזה אין שייך הברכה של 'אוכל קמעא ומתברך במעיו'.
4. כי רווחא לבסימא שכיח.

ט. מדוע לא הזכיר התנא של משנתנו את השיעור של טומאת אוכלין, חצי חצי חציה של ככר?

1. משום שאין השיעור מדויק ומצומצם.
2. באיסורי לא קמיירי.
3. משום שדין זה כלול כבר בדיני בית המנוגע.
4. משום שלא שייך בזה מידה ירושלמית וציפורית.

י. כמה יתירה סאה ירושלמית על סאה מדברית?

1. שליש.
2. קרוב למחצה.
3. שתות.
4. חמשין ותמניא נבי תילתא.

א. להסוברים שעירוב בפרוסה אינו מועיל, מה הדין אם עירבו כולן בפרוסות?

1. אין חל העירוב, כי עדיין שייך איבה, שזה בגדולה וזה בקטנה.
2. אין חל העירוב, שמא יחזור הדבר לקולו.
3. חל העירוב, כי אין שייך בזה איבה, שהרי הכל עירבו בפרוסות.
4. חל העירוב, כי כל הפרוסות מצטרפות לככר שלם.

ב. נחתום שהפריש חלה מן הפת אחד מארבעים ושמונה, האם דין פת זו כשלימה או כפרוסה [לענין עירוב]?

1. כשלימה.
2. כפרוסה.
3. מחלוקת.
4. תלוי אם הפריש מן העיסה, או אחר שנאפית הפת.

ג. לדעת רבי יהודה, האם אפשר לערב לאדם שלא מדעתו?

1. אפשר.
2. אי אפשר.
3. עירובי תחומין אפשר, עירובי חצירות אי אפשר.
4. עירובי חצרות אפשר, עירובי תחומין אי אפשר.

ד. האומר לחנווני 'ערב לי', האם יכול לערב לו?

1. יכול.
2. אינו יכול.
3. מחלוקת.
4. תלוי אם זה חנווני המכירו או לא.

ה. המשחק בקוביא שיש לו אומנות אחרת, האם פסול לעדות?

1. פסול.
2. כשה.
3. מחלוקת.
4. תלוי אם רוב מלאכתו בקוביא או באומנות האחרת.

בחינה חודשי על עשרה דפים במסגרת לימוד עמוד וחזרה

3. שהסיבה ששתייהן אסורות היא משום שאין אומרים גוד אחית, כיון שיש כאן דריסת הרגל.
4. שהסיבה ששתייהן אסורות היא משום ששניהם משתמשים בשלשול, ונמצא שרשות שתיהם שולטת בו.

טז. ב' גזוזטראות... אביי אמר כגון דקיימין בתוך עשרה דהדדי. באר את הדחיה!

1. שכיון שהם סמוכים בתוך י', אין כאן רשות שלישית לזה בלא זה.
2. שיכולים בקל לעלות מגזוזטרא תחתונה לעליונה.
3. שכיון שהם סמוכים בתוך י', הרי גם לתחתונה תשמישו ע"י שלשול בלבד.
4. רשות היחיד עולה עד לרקיע, ורה"ר רק עד י' טפחים.

יז. בור שבין שני חצירות... זה מוציא ז"ז כ"ש וממלא וכו'. מדוע צריך להוציא ז"ז? (רש"י)

1. שמהז"ז ולמטה יש גוד אחית מחיצתא, וקולא הוא שהקילו במים.
2. להיכר, שלא יבואו להשתמש ברשות אחרת של שנים בלא עירוב.
3. שעל ידי הז"ז נקרא תשמיש בשלשול ולא בזריקה.
4. להיכר, שלא יבוא להוציא את כל המים.

יח. שני בתים וג' חורבות ביניהם, מדוע מותר לכל אחד להשתמש בסמוך שלו?

1. כי אין חשש שיוציא כלים ששבתו בבית למקום שאינו משתמר.
2. כי כל שלזה בזריקה ולזה בשלשול מותר.
3. כי אין אדם אוסר על חבירו דרך אויר.
4. כי בית הפרוץ לחורבה אינו נאסר.

יט. שני בתים מב' צידי רה"ר האם מותר לזרוק מזה לזה?

1. מותר.
2. אסור.
3. אם הם באותו גובה, מותר. בגובה שונה – מחלוקת.
4. אם הם באותו גובה – מחלוקת. בגובה שונה – אסור.

יא. מה השיעור של עיסה החייבת בחלה?

1. כדי עיסת מדבר.
2. ששה רבעי קב ירושלמיות.
3. חמשה רבעי קב של ציפורי.
4. כל התשובות נכונות.

יב. לזה בשלשול ולזה בזריקה, מה דינו?

1. מחלוקת רב ושמואל אם שניהם מותרים או שנותנים אותו לזה שבזריקה.
2. מחלוקת רב ושמואל אם שניהם אסורים או שנותנים אותו לזה שבזריקה.
3. מחלוקת רב ושמואל אם שניהם מותרים או שנותנים אותו לזה שבשלשול.
4. מחלוקת רב ושמואל אם שניהם אסורים או שנותנים אותו לזה שבשלשול.

יג. לדעת רב [הסובר שלא בשלשול ולזה בזריקה שניהן אסורין], בור עמוק י' מלא פירות הנמצא בחצר, למי נותנים אותו?

1. לבני חצר.
2. מלא פירות טבל – לבני מרפסת, פירות מתוקנים – שניהם אסורים.
3. מלא פירות טבל – לבני חצר, פירות מתוקנים – לבני מרפסת.
4. מלא פירות טבל – לבני מרפסת, פירות מתוקנים – שניהם מותרים.

יד. לדעת שמואל, ז"ז היוצא מן הכותל, בין י' טפחים עליונים לי' טפחים התחתונים, למי נותנים אותו?

1. שניהם אסורים.
2. לבני חצר.
3. לבני עליה.
4. שניהם מותרים.

טו. ב' גזוזטראות... אמר רב אדא בר אהבה בבאין בני תחתונה דרך עליונה למלאות. באר את הדחיה!

1. שהסיבה ששתייהן אסורות היא משום שיש לחוש שמא יביאו מים מן הבית לגזוזטרא העליונה.
2. שהסיבה ששתייהן אסורות היא משום שיש לחוש שמא יקחו מים מן הגזוזטרא העליונה ויביאו לביתם.

בחינה חודשי על עשרה דפים במסגרת לימוד עמוד וחזרה

3. גובה עשרה טפחים ורוחבה ששה טפחים ושני משהוין.
4. גובה עשרה טפחים ורוחבה שני טפחים ושני משהוין.

כו. אמת המים שהיא עוברת תחת מחיצות החצר ולא עשו לה מחיצה גבוה עשרה טפחים בכניסה וביציאה, האם ממלאין ממנה מים בשבת?

1. מותר.
2. אסור.
3. מחלוקת.
4. אם עשו מחיצה בכניסה מותר. עשו מחיצה ביציאה - אסור.

כז. האם מותר להחליף בין שתי רשויות דרך מקום פטור?

1. מותר.
2. אסור.
3. ברשויות דאורייתא אסור. רשויות דרבנן מותר.
4. ברשויות דאורייתא אסור. רשויות דרבנן מחלוקת.

כח. מדוע התיר רבי חנניא בן עקביא לאנשי טבריא לחקוק בגזזטרא ולמלא מים?

1. הואיל וימה של טבריא יש לה אוגנים, ועיירות וקרפיות מקיפות אותה.
2. שנת בצורת שאני.
3. שלא יבטלו ממלאכתם.
4. כל התשובות נכונות.

כט. מה החידוש שמותר להביא את האלונטית בידו לתוך ביתו? (רש"י)

1. שאין חוששין שמא ישבח ויסחוט.
2. שאין חוששין שמא יעשה כן במקום שאין עירוב.
3. שאין חוששין שמא במקום להביא לביתו יביאה לאולירין.
4. שדוקא בידו, אבל לא על כתפיו, דאתו לאחוכי עליה.

ל. 'בארבע אמות אדם רוצה לזלפן'. ולכן מה?

1. לכן אם הרביץ עפרה שלא יעלה אבק, נתקיימה מחשבתו.
2. ולכן אפילו אם יצאו המים לבחוץ, לא נתקיימה מחשבתו.
3. לכן לא תיימי מיא.
4. לכן אין לחוש שמא ישתמש במים לשתות

כ. בית שער דיחיד, האם אוסר, והאם אפשר ליתן בו את העירוב?

1. אוסר ומניחים בו את העירוב.
2. אינו אוסר ואין מניחים בו את העירוב.
3. אוסר ואין מניחים בו את העירוב.
4. אינו אוסר ומניחים בו את העירוב.

כא. מדוע כיבד רבי עשירים?

1. כי הם שומרים את העולם על ידי מזונות שנותנים לעניים.
2. כי אם הקב"ה העשירים, עינו יפה עליהם.
3. כדי שעל ידי זה יתנו מנה ופרס לתלמידי חכמים.
4. להראות שאינו מכבדם לשם ממון.

כב. להלכה, ההולך לשבות אצל בנו או בתו, האם אוסר על בני חצר?

1. אוסר.
2. אינו אוסר.
3. אצל בנו אוסר, אצל בתו אינו אוסר.
4. אצל בנו אינו אוסר, אצל בתו אוסר.

כג. המשלשל דפנות סוכה מלמעלה למטה וגבוהות מן הארץ יותר מג' טפחים, מה הדין?

1. הסוכה פסולה.
2. הסוכה כשרה.
3. מחלוקת.
4. במקום שמצויים גדיים - פסולה. אין מצויים גדיים - כשירה.

כד. האם מותר לפרוס סדינין לכתחילה כדי להביא ספר תורה בשבת?

1. מותר.
2. אסור.
3. מחלוקת.
4. אם אין שם ספר תורה אלא הוא - מותר.

כה. לדברי ר' חנניא בן עקביא, נסר זקוף מול הכותל, מה השיעור שצריך שיהיה בו כדי להתיר לדלות מים?

1. ארבע אמות על ארבע אמות.
2. אורכה ד' אמות ורוחבה אחד עשר ומשהו.

בחינה חודשי על עשרה דפים במסגרת לימוד עמוד וחזרה

לו. גג גדול הסמוך לקטן, ורק על הגדול יש מחיצה הראויה לדירה, האם מותרים בני הגדול בגג הקטן?

1. אסורים.
2. מותרים.
3. תלוי אם אומרים גוד אסיק במחיצות שאינן ניכרות.
4. תלוי אם המחיצה היא מחיצה נדרסת או לא.

לז. מה הסברא שיהיה אסור לטלטל שתי אמות בגג ושתי אמות באכסדרה?

1. כיון שהאכסדרה אינה ראויה לדירה.
2. כיון שאינם שייכים לאותו בעלים.
3. כיון שאומרים פי תקרה יורד וסותם ולא דמיא לגג.
4. כיון שהגג הוא כרמלית והאכסדרה רשות היחיד.

לח. גגין השוין לרבי מאיר, וגודלם פחות מבית סאתיים, האם מותר לטלטל בכל הגגין?

1. מותר.
2. אסור.
3. מחלוקת.
4. תלוי אם הוקף לדירה או לא.

לט. לדעת רב, ספינה שהפכה על פניה כדי לדור תחתיה, האם מותר לטלטל על גבה?

1. מותר.
2. אסור.
3. אם גדולה יותר מבית סאתיים – אסור, פחות מבית סאתיים – מותר.
4. אם הפכה בתוך המים – אסור. אם הפכה ביבשה – מותר.

מ. 'ורב אליבא דרבי מאיר ליטלטלי מגג לחצר'. מדוע הקושיא דוקא לרב ולא לשמואל? (רש"י)

1. כי הלכתא כרב באיסורי.
2. כי רב תנא הוא ופליג, ולא שמואל.
3. כי לדעת שמואל מחיצה שאינה ניכרת שמה מחיצה, והרי היא כחוצצת בין הגג לחצר.
4. כי לשמואל אליבא דר"מ הגג נחשב לכרמלית, ולכן אין מטלטלין לחצר שדינה כרשות היחיד.

לא. חצר שהיא שתיים על שמונה, האם מותר לשפוך בה מים [בלי עוקה]?

1. מותר.
2. אסור.
3. מחלוקת.
4. תלוי אם שופך לארכה או לרחבה.

לב. עוקה שנמלאה מערב שבת, האם מותר לשפוך לתוכה בשבת?

1. מותר.
2. אסור.
3. מחלוקת.
4. תלוי אם זה מי שופכין או מים רגילים.

לג. מדוע סובר ר"מ שאסור לטלטל מגג לגג אחר הגבוה או נמוך ממנו עשרה טפחים?

1. משום שכשם שחלוקים הדיורים למטה, כך חלוקים למעלה.
2. משום שגגות אלו אין תשמישן תדיר.
3. גזירה משום תל ברשות הרבים.
4. משום שלמעלה מעשרה טפחים נידון ככרמלית.

לד. לדעת רבי מאיר האם מותר לכתף על מכתשת ואמת הריחיים הגבוהים י' טפחים ורחבים ד', ונמצאים ברשות היחיד?

1. מותר.
2. אסור.
3. מכתשת אסור ואמת הריחיים מותר.
4. מכתשת מותר ואמת הריחיים אסור.

לה. לדעת חכמים, האם מותר לטלטל שתי אמות בגג זה ושתי אמות בגג אחר?

1. אסור.
2. מותר.
3. לדעת רב אסור, ולדעת שמואל מותר.
4. לדעת רב מותר, ולדעת שמואל אסור.

בחינה חודשי על עשרה דפים
במסגרת לימוד עמוד וחזרה

מבחן מסכת עירובין פא.-צ:

ליתר שאת על דברי התוספות

וכרש"י, ולשיטה ב' השיעור ביצה הוא ככו"ע והברייתא
אזל כר' שמעון
(ד) לתוס' השיעור לר' יוחנן בן ברוקה הוא כביצה ולר'
שמעון הוא כביצה ומחצה.

(4) בור שבין חצירות מופלגת מכתל זה ארבעה ומכותל זה
ארבעה זה מוציא זיז כל שהוא וממלא וזה מוציא זיז כל
שהוא וממלא ורב אמר אין אדם אוסר על חבירו דרך אויר
ומותר לכל א' למלא בלא זיז. ורש"י פי' דהבור הוא במבוי
קטן בין החצירות. והק' התוס' למה אין המבוי קטן אסור
דאין זה דרך אויר ויאסור משום זה למלאות מן הבור. האיך
תי' תוס' קושיא זו?

(א) מיירי שזה הבור מושך כל אורך החצירות ומפסיק בין
הד' טפחים הסמוכים לחצר זו להד' טפחים הסמוכים
לחצר זו

(ב) מיירי דאותו הפסק היו רשות הרבים או כרמלית ואינו
נאסר ע"י החצירות ומחיצות הבור גבוהים עשרה דמעביר
הדלי דרך מקום פטור

(ג) התוס' תי' ב' תי' הנ"ל, או דמיירי שהבור מפסקי כל
אורך החצירות או דאותו הפסק הוא רשות הרבים או
כרמלית

(ד) הבור אינו נאסר בשביל החצר ואין לאסור לטלטל מן
הבור דרך אויר החצר דגם בזה אמרינן אין אדם אוסר על
חבירו דרך אויר.

(5) לשיטת תוס' אם יש חורבה שאין בה שום דירורין בחצר והא
של בעלים אחרים לא מאותן החצר האם יכול בני החצר
להכניס ולהוציא להחורבה?

(א) אסור

(ב) מותר

(ג) מחלוקת חד בעל תוס' סבר אסור וחד סבר מותר

(ד) תלוי במחלוקת רב ושמואל אם אדם אוסר על חבירו דרך
אוויר.

(1) אמר רבי יוחנן בן שאול ניטלה הימנה כדי חלתה וכדי
דימועה מערבין לו בה. לשיטת תוס' האם דין זה רק
כשבאמת נטל לצורך הפרשת חלה או הוא בכל ענין?
(א) רק כשבאמת נטל לצורך הפרשת חלה
(ב) בכל ענין אין כדי חלתה מעכב
(ג) יש מחלוקת בבעלי התוס' לשיטה א' הוא רק
כשבאמת נטל לצורך הפרשת חלה ולשיטה ב' הוא בכל
ענין
(ד) צריך עכ"פ שהיה הפת טבול לחלה ואז מהני בכל
ענין.

(2) קטן בן שש יוצא בעירוב אמר. והק' התוס' הא אין מערבין
אלא לדבר מצוה וקטן לאו בר מיעבד מצוה. האיך תי'
התוס' קושיא זו?
(א) מיירי דהאם יש לה מצוה וא"א לה לעזוב הקטן משום
דכרוך אחריה
(ב) בקטן נמי איכא מצוה לחנכו
(ג) התוס' כתב ב' התי' הנ"ל, דמיירי שא"א לה לעזוב
הקטן משום דכרוך עליה אי נמי בקטן נמי מצוה לחנכו
(ד) התוס' הניח הקושיא בלא תי'.

(3) וחצי חצי חציה לטמא טומאת אוכלין. ופי' רש"י דלר'
יוחנן בן ברוקה חצי חציה הוא ביצה ומחצה ולכן שיעור
טומאת אוכלין הוא חצי חצי מזה דהיינו ג' רביע ביצה, ולר'
שמעון חצי חציה הוא ב' ביצים וממילא השיעור של
טומאת אוכלין הוא כביצה. האם תוס' מסכים לרש"י זו?
(א) כן, ומה שמצינו בכל הש"ס דטומאת אוכלין הוא
כביצה הוא רק אליבא דר' שמעון
(ב) לא, לתוס' הברייתא של חצי חצי חציה לטמא טומאת
אוכלין אזל כר' שמעון ולכו"ע בעינן כביצה
(ג) יש ב' שיטות בתוס' לשיטה א' השיעור ביצה הוא
אליבא דר' שמעון ולר"י ב"ב השיעור הוא ג' רביע ביצה

בחינה חודשי על עשרה דפים
במסגרת לימוד עמוד וחזרה

מבחן מסכת עירובין פא.-צ: ליתר שאת על דברי התוספות

- 9) התוס' הק' למה אסר הגמ' לשפוך דרך מחיצות הגזוזטרא משום דיוצא אל הים דהוי כרמלית הא הגמ' מס' שבת דף ק' ע"ב איתא דלא גזר על כחו בכרמלית. האיך תי' התוס' קושיא זו?
- (א) הכא אין זה כחו אלא מעשה ממש
(ב) הגמ' שם אזיל למסקת הגמ' ככאן דמתיר לשפוך דרך מחיצות הגזוזטרא אל הים
(ג) שם אין כאן חשש רשות הרבים אבל כאן פעמים הים יוצא מן הגזוזטרא לרשות הרבים ולכן אסרו בכל הגזוזטראות
(ד) התוס' הניח קושיא זו בלא תירוץ.
- 10) אם יש גג בולט חוץ ממחיצות הבית וא"א לומר גוד אסיק מחיצתא דאינה ניכרות לשיטת התוס' האם יכול לטלטל על הגג?
- (א) לא דהוי כרמלית כיון דרחב ד' ואין לה מחיצות
(ב) כן דהוי מקום פטור משום שאין כרמלית למעלה מי'
(ג) בתחילה רצה התוס' להתיר מכח הבבלי ולבסוף הביא הירושלמי לאסור
(ד) תחילה כתב התוס' דאסור ולבסוף הביא התוס' ראי' מהירושלמי דמותר.
- 6) אמר רב יהודה אמר רב ומטו בה משום רבי חייא צריך שיראו ראשן של קנים למעלה מן המים טפח. לשיטת תוס' איפא בדיוק צריך להיות הקנים?
(א) מקרקעית הבור עד טפח למעלה מן המים
(ב) ' טפחים בתוך המים וטפח א' עולה למעלה מן המים
(ג) טפח למעלה מן המים וכן טפח למטה מן המים
(ד) כל המחיצה הוא טפח א' למעלה מן המים ותו לא.
- 7) המשנה אומרת גזוזטרא שהיא למעלה מן הים אין ממלאין הימנה אא"כ עושין לה מחיצה עשרה. התוס' הקשה למה הוי הגזוזטרא עצמה רשות היחיד הא אין לה מחיצות. האיך תי' תוס' קושיא זו?
(א) משום גוד אחית מחיצתא ואין כאן בקיעת גדיים
דבקיעת דגים לא הוי בקיעה
(ב) מיירי דפתוח לרשות היחיד והוי חורי רשות היחיד וכרשות היחיד דמי
(ג) התוס' כתב ב' התי' הנ"ל דהוי גוד אחית ובקיעת דגים לא שמיה בקיעה א"נ דפתוח לרשות היחיד והוי חורי רשות היחיד
(ד) התוס' הניח קושיא בלא תירוץ.
- 8) התוס' הק' מאי שנא גבי גזוזטרא דאסור למלאות אא"כ עשו מחיצה וגבי ספינה מותר למלאות אם יש זיז כל שהוא. האיך תי' התוס' קושיא זו?
(א) גבי ספינה המים הם למעלה מי' טפחים מקרקעית הים והוי מקום פטור ובגזוזטרא פעמים הוא פחות מי' טפחים
(ב) גבי ספינה הקילו דיש יותר צורך דא"א לעשות מחיצה
(ג) התוס' תי' ב' תי' או דמיירי שאינה למעלה מי' א"נ בספינה הקילו יותר דא"א לעשות מחיצה
(ד) התוס' הניח קושיא בלא תירוץ.

בחינה חודשית על עשרה דפים
במסגרת לימוד עמוד וחזרה

מבחן מסכת עירובין עירובין פא.-צ:

This test needs to be submitted by Wednesday, May 18th.

Please write all info clearly!

Name: _____

Phone: _____

Email: _____

Tosfos - Extra Credit

4 3 2 1 א	4 3 2 1 כא	4 3 2 1 א
4 3 2 1 ב	4 3 2 1 כב	4 3 2 1 ב
4 3 2 1 ג	4 3 2 1 כג	4 3 2 1 ג
4 3 2 1 ד	4 3 2 1 כד	4 3 2 1 ד
4 3 2 1 ה	4 3 2 1 כה	4 3 2 1 ה
4 3 2 1 ו	4 3 2 1 כו	4 3 2 1 ו
4 3 2 1 ז	4 3 2 1 כז	4 3 2 1 ז
4 3 2 1 ח	4 3 2 1 כח	4 3 2 1 ח
4 3 2 1 ט	4 3 2 1 כט	4 3 2 1 ט
4 3 2 1 י	4 3 2 1 ל	4 3 2 1 י
	4 3 2 1 לא	4 3 2 1 יא
	4 3 2 1 לב	4 3 2 1 יב
	4 3 2 1 לג	4 3 2 1 יג
	4 3 2 1 לד	4 3 2 1 יד
	4 3 2 1 לה	4 3 2 1 טו
	4 3 2 1 לו	4 3 2 1 טז
	4 3 2 1 לז	4 3 2 1 יז
	4 3 2 1 לח	4 3 2 1 יח
	4 3 2 1 לט	4 3 2 1 יט
	4 3 2 1 מ	4 3 2 1 כ

Are you taking this
test with an open or
closed Gemara?

Open

Closed

Gemara Closed
Tosfos Open